

**Princeps Christiano-Politicus Septem donis Spiritus sancti
instructus Anno M.DC.LVI.**

Faust, Reinhard

Herbipoli, 1667

Discursus Secundus. De Intellectu, Secundo S. Spiritus dono. Intellectum
tibi dabo, & instruam te in viâ, quâ gradieris. Ps. 31.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55326)

DISCURSUS SECUNDUS.

DE INTELLE- CTU,

Secundo S. Spiritus dono.

*Intellectum tibi dabo, & instruam
te in viâ, quâ gradieris. Pl. 31.*

CAPUT I.

*Principis Christiano-Po-
litici Intellectus.*

AUdi, quisquis es mortu-
lium, veritatem pri-
mam & summam infi-
nitâ sapientiâ, quæ fal-
lere non potest, immensâ boni-

28 DISCURSUS II.

tate, quæ non vult, fundatam: quicquid veri in angelis & hominibus, quicquid in ulla creatura reperitur veritatis, ab ista veluti tenuis particula communicata est, utraque ad salutem necessaria, utraque intellectui objecta. *Æterna Veritas* intellectum tibi dabit, & instruet te in via, quâ gradieris, ne veluti captus oculis, qui nec colorum varietatem, nec oblectamentum percipere, neque membrorum quantumvis integrorum rectâ functione, absque casus, præcipitiique periculo, uti potest, ad tantam veritatis lucem cœcutias, ad tantam rerum omnium alienis sese larvis contingentium vanitatem, animam
tuam

DE INTELLECTU. 29

tuam in æternæ salutis periculum præcipites: dabit tibi divina veritas intellectum, & instruet te, ut certo virtutis tramite ad sempiternę glorię bravium pervenias. Eget humana natura cœcitate percussa isto divini Spiritus auxilio, eget hoc intellectu, qui est æterni lumen vultus paternâ benevolentia ad preces & vota indigentium præparatum, quo Dei capax anima illuminata autorem suum, & omnis veritatis principium cognoscat, videatque, quid veri totius mundi hujus apparatus & pompa contineat; quid aurum, gemmæ, opes, honores, dignitates, voluptatesque præ se ferant veritatis; quomodo tota rerum

30 DISCURSUS II.

Universitas, operationum intentiones, studiorum varietates primæ veritati omnium regulæ & mensuræ respondeant. Perspicacissima ejus est acies, nullæ tenebræ, nullæ latebræ, obscuritates nullæ eam effugiunt; technæ, doli, fraudes, artes, scientiæ, ignorantia, vitia & virtutes, candor & fucus, rectitudo & obliquitas eidem luculentissimè patent; præsentia pervidet, reducit præterita, futura prævidet & providet; quin in rebus creatis habilitatem quandam ad æternam beatarum mentium beatitudinem natam deprehendit. Quarum ex rerum synopsi, sive Princeps sive subditus suam status firmitatem & infirmi-

DE INTELLECTU. 31

firmitatem penetrat, quò uter-
que, alter obediendo, alter im-
perando, salutis securitatem in
quodam felicitatis throno col-
locatam obtineat.

CAPUT II.

Intellectus Felicitas.

QUàm fortunatus ille, qui
hoc illustratus lumine in re-
rum felici successu fortunæ ro-
tam firmare, in adverso eandem
ad pristinam felicitatem cir-
cumagere didicit! fortunatus,
qui hac intellectus operâ rei cu-
jusque pretiositatem & utilita-
tem apprehendere, de utraque
judicare, discursuque necessa-
riam salutis suæ sequelam pro-

32. DISCVRSVS II.

ducere potest! fortunatus, qui in
 omni loco & tempore, in omni
 otio & negotio, siue status, siue
 corporis, siue animæ infelicitas
 & periculum, prosperitas & sa-
 lus sub curam cadant, orbi pa-
 lām facere novit, se divinā hac
 luce adjutum, sui, rerumq; om-
 nium ortum, progressum & in-
 teritum, atque insuper divinæ
 Majestatis excellentiam tem-
 pore, locoq; incircumscriptam
 cognitionis quadam claritate &
 intuitu obtinuisse! Fortunatissi-
 mus verò ille Princeps, qui in
 tot & tantis negotiis hanc co-
 gnitionum sedem inconcussam
 intemeratamque tenuerit; re-
 ctum de præteritis iudicium, sa-
 num de præsentibus consilium,
 de

DE INTELLECTU. 39

de futuris perquam utilem providentiam formaverit! Spartam sanè suam hac solidatus basi quilibet Magistratus optimè defensabit. Andabatae sunt, coeci sunt, & duces coecorum, quicunque hoc oculo non diriguntur. Est enim lux animæ, sine qua vitiorum turpitudinem virtutumq; pulchritudinem videbit nemo, sine qua ad harum tramitem ab illorum via perveniet nemo, in vetitum ruet nefas, atque cum salutis dispendio ex virtutum odio & scelerum amore, quisquis hoc oculo captus fuerit, in abyssum damnationis prolabetur. Ingenita intelligentis naturæ vis operatione sua rerum naturalium condiciones, damna &

34 DISCVRSVS II.

utilitates ad creaturæ necessitatem, ornamenta & perfectionem penetrat, ipsamq; animam cognoscentem reddit, dum eandem omnibus rerum formis instruit, imò admirabilem & felicitate quadam naturali beatam efficere conatur; At hoc donum supra naturæ vires à Patre luminum gratiosè concessum, eandem animæ vim & facultatem irradiatione quadam ab ipsâ primæ veritatis luce defluâ usque adeò pellucidam, sublimemq; facit, ut coelestium spirituum percepto splendore atque forma quadam Dei, donorumque ejus picturata, eminentissimam divinitatis præstantiam creaturæque vilitatem
fermè

ta- fermè hac in mortalitate beata
 io. intueatur, atque ad hujus con-
 am temptum, & illius amorem in-
 im flammetur. Erue jam nunc ab
 nis homine hoc divini luminis par-
 te- ticipatum lumen, hunc mentis
 2. oculum, hanc animæ lucem &
 oc ducem rerum omnium ad nu-
 a. merum, mensuram, & pondera,
 el. bilancem; oculos profectò ex
 a. capite, solem è mundo, vitam ab
 n anima fundamentum salutis
 ce abstulisti: Cœcutiet corpus, cœ-
 n lum sine commodo volvetur,
 re brutescet homo, anima vix suis
 o. naturæ viribus cohærescet. Hoc
 i. igitur à DEO supplex posce lu-
 - men, hunc intellectum efflagi-
 a tum, ut videas viam, quâ gradien-
 è dum sit; hoc auxilium salutis po-

36 DISCURSUS II.

stula à Deo, & dic cum Prophe-
ta: Da mihi juxta eloquium ve-
ritatis tuæ intellectum, ut di-
scam mandata tua! Da mihi in-
tellectum, ut super senes intelli-
gam, & sciam testimonia tua; Da
mihi intellectum, ut vivam; Da,
quia servus tuus sum ego, qui,
dum loqueris, audio, dum testi-
monium perhibes, credo: audio
& credo bonitatem tuam falle-
re non velle, tuam sapientiam
fallere non posse.

CAPUT III.

Intellectus Impugnatio.

ADverte sis mentem ad ea,
quæ divinam hanc intelli-
gendi vim & facultatem vel im-
minuas,

e. minuunt, vel evertunt. Habet
e. intellectus sæpè fortunam co-
li. mitem, sæpiùs inimicam; inimi-
r. cissimas semper belluas; fucos,
i. fallacias, fraudes, mendacia: ut-
a. pote, quæ rebus & actionibus
i. omnibus veritatem, quâ solâ pa-
i. scitur & conservatur, auferunt:
. aliud loqui, aliud sentire, contra
o. mentem loqui, & sentire, menti-
. ri est; alium esse, alium se mali-
tiosè fingere, fucus est, fraus est,
fallacia est. Prò Deum immor-
talem! quantum reip. damnum
ab iis, qui sic dementant Princi-
pes, ut in opibus, honoribus &
voluptatibus summam poten-
tiam, excellentiam, delectatio-
nem atque beatitudinem esse
autument, infertur! Impostores

38 DISCURSUS II.

isti, veritatis & intellectus capitalissimi hostes & regem & regnum unâ ruinâ involvunt. Dum secum disceptat adulator, num veritatem, num gratiam perdere malit, ut servet gratiâ, parcit veritati. Quis enim in odio, quod veritas prolata parit, Principis esse velit? Veritatem, rusticanam Nympham, aulicâ pompâ indignam penè judicant omnes: Simples, ignari politicæ, expertes aulæ rustici ligonem ligonem, scapham scapham, ficum ficum appellant; non politici, non aulici, quos veritatem tegere, pericula occultare, subditorum querelas repellere, fisci augmenta suggerere, aurifodinas in calamitatibus quærere decet:

deceat: in aulis, veritas si admittitur, etsi rarò admittitur, vapulat: centum blanditiis eum, qui veritatem in aulas intrudere cupit, præludere necesse est. Tot enim obices & repagula à regis assentatoribus veritati obijciuntur, ut exclusâ justitiâ & veritate, ipsi loco Regis securè & libere imperare valeant. Amici sæpè videntur, & censentur in officio; at sunt hostes in animo, compti in verbo, læti ad prospera, fragiles ad aduersa, inflati ad obsequia, anxii ad opprobria, immoderati ad gaudia, faciles ad humana, difficiles ad honesta; omnibus applaudunt; prodigi sunt illis liberales; avari, ad rem attentum habentur; lascivi, urbani & aulici;

40 DISCVRSVS II.

aulici; obstinati, constantes; usq;
adeò contraria rebus formant
judicia, ut in omnibus penè re-
bus veritatem vel invertant, vel
evertant, ne Principi intelle-
ctum relinquunt. Palatinos ca-
nes, corvos, vultures, stelliones,
qui in regum ædibus morantur,
meritò vocaveris; suis tantum
intenti commodis, cæteris no-
cendum putant omnibus. Qui
hæc in aulis non didicit, stoli-
dus; qui non exercet, simplex;
qui contemnit, superbus & aula
indignus habetur. Utinam Si-
gismundi, utinam Ladislai Re-
ges superstites quamplurimi fo-
rent, qui adultores, veritatisq;
osores colaphis consignarent!
Ahabus belli dissuasorem Mi-
chæam

chæam ex futuri mali vaticinio
castigavit, reliquis, incassum vi-
ctoriam promittentibus, collau-
datis: apud quem veritas recite-
tur, aut miser est, aut miser erit
Imperator. Nemo Nathan in
palatiis, nemo Joannes in cathe-
dris, qui dicant: Tu, tu es vir ille,
qui fecisti hanc rem: Non licet
quicquid libet Regibus: In om-
nium rerum copia veritatis &
veridici inopiâ laborant aulæ, an
quia defunt, qui audiant: an quia
defunt, qui dicant? non attinet
dicere. Omnia Achyllis arma
Patroclus accepit, & in publi-
cum armatus prodiit; Achyllis
hastam, cætera fortis & expedi-
tus, vibrare non valuit. Circum-
stant, circumcursitant mille la-
tero-

42 DISCVRSVS II.

terones, mille Palpones, Politici
in omni arte; pallati, sagati, toga-
ti, scientiarum & virtutum sche-
matis & simulacris perinsignes
mille: at omnes fermè Taciti
Achyllis hastam vibrare non va-
lent, veritatem dicere non au-
dent, atque ita Principis intelle-
ctum veritatis recitentiâ exani-
mant.

CAPUT IV.

Intellectus Expugnatio.

Est & aliud, penè grandius
mendacio malum, instru-
mentum ad prostituendum &
evertendum Principis intelle-
ctum potentissimum. Fortuna,
Sapientia & Intellectus in thro-

no Salomonem collocârunt, atque eouſque extulerunt, ut inter filios hominum non potuerit reperiri, ſive opibus, ſive naturæ donis, ſive intellectu & ſapientiâ ſuperior. Contemplare Regis Maieſtatem in purpurâ, authoritatem in ſceptro, in regnorum amplitudine potentiam, copiam & magnitudinem in gloria, voluptatem tantam, quâ maiorem mens ſenſusque humanus nec deſiderare, nec capere potuiſſent. Oppugnârunt regiæ maieſtatis robur, intellectum, ducem & auctorem omnis opulentiæ & ſapientiæ Inordinati affectus, amores non depugnati expugnârunt, victrix intellectus & rationis effecta eſt intem-

44 DISCURSUS II.

intemperantia: cecidit corona,
 fracta sunt sceptrā, decolorata
 est purpura, sapientia evanuit,
 Majestas periit; factus penè est,
 sicut equus & mulus, quibus
 non est intellectus, intelligentis-
 simus & sapientissimus Salo-
 mon. Prò catastrophē! Filium
 Regis, Regem, regnorum gu-
 bernaculum, sapientiæ miracu-
 lum, everso intellectu, ipsis amo-
 rum mancipiis, improbus amor,
 conscelerata voluptas, turpissi-
 mus verna, spurcissimus leno,
 ganeo prostitutus, voluptatis il-
 licitæ appetitus subjecit! Re-
 gem duxit in triumphum incon-
 tinentia, & regno, nisi resipue-
 rit, exclusit æterno. Atque sic
 æternæ mortis instrumenta sunt
 istæ

istæ intemperię. In templo Veneris adumbrati visebantur lascivi amores, qui veluti vespillo-
nes glorię spiritus sepeliebant;
iidem, decerpto mentis fructu,
& extincto splendore in templo
rationis, radicem intelligentię
intellectum tumulo condide-
runt. Marcus Antonius, Cleopa-
tra, Hannibal, iisdem implicati
funibus, gloriosi antè hostium
victores, intemperantię pal-
mam porrexerunt, & everso in-
tellectu contabuerunt: Celtam
Paridis, quàm Achyllis ferreum
thoracem eligere maluerunt, ut
Helena mortiferis amorum la-
gittis, discusso ex capite cere-
bro, arma ex manibus facillimè
excusserit. Usu vini nimio Ho-
lofer-

46 DISCURSUS II.

lofernes obrutus intellectuque
captus funestam tragœdiam
spectatoribus Betuliæ exhibuit:
Convivia, ebrietas, erapula &
amor tam tremendi Ducis in-
tellectum extinxerunt; gemmæ
& cætera cimelia tam exornatæ
ad amores Heroidis eum in ru-
bro sanguinis sui mari suffocâ-
runt.

CAPUT V.

Intellectus Eversio.

VOlupiam Deam voluptatis
colendam esse docebant
Trismegistorum scholæ; pro
execrandam disciplinam, quâ
omnis veræ disciplinæ radix ex
humana mente eradicatur! hac
disci-

disciplinâ exercitatissima Pen-
 tapolis in cineres redacta; hac
 Carthago, flagitiosorum amo-
 rum sedes, everta est: Et quis ne-
 scit Africam totam obscœnis li-
 bidinum tædis semper arsisse?
 & impudicissimis flammis im-
 mersam periisse? tot omnium
 ordinū ex humano genere mil-
 lia pudendis voluptatibus & in-
 tellectum, & voluntatem, &
 corpus, & animam perdiderunt.
 Quot Dynastæ cum Imperato-
 re Ninives, qui suo dominio
 oceanum frenare cōgitabat, ab
 intemperantia Imperium, fata-
 lemque plagam acceperunt? quot
 cum Epicureorum, Trismegi-
 storumque æschis, novi secta-
 tores Volupiam, cum corporis
 ani-

48 DISCURSUS II.

animæque jactura coluerunt, coluntque? cavendus omni Magistratui Idolatricus iste cultus, & proscribendus; cum primis verò cavendus Principi Christiano. Derivatur enim intemperantior affectus Principum in subditorum interitum, ab intemperante domino ad gravius malum provocantur; defectus maculæque in vultu dominantium vilitatem existimationis contuentibus pariunt: Exemplum Principis est subditorum speculum: Discunt ab eo, si injustus est, injustitiam. Nemo infaniente patre insanire filios miretur; filia lasciviam lasciviente matre admiretur nemo. Duorum annorum scelera, quæ

Am:

DE INTELLECTV. 49

Ammon suo in regno perpetravit, quinquaginta quinque, quibus Pater Manasses prefuit, gravitate exceſſerunt. Intemperantia majoris minor eſt provocatio minoris ad majorem, donec uterque mortis ſententiam in ruinæ perpetuæ tribunali excipiat. Hanc cave peſtem intelligentiæ tuæ, ſupplica Deo, & ab eo efflagita cum Propheta intellectum: Da mihi Domine, ut intelligam vias tuas! Sol Juſtitie oriatur mihi, intelligam veritatem tuam ô lux primæva! diſſipa tenebras undecunque emergentes! Sol æterne, emitte lucem & veritatem tuam, ut me adducant & deducant in montem ſanctum tuum, & in taber-

C

nacu-

50 DISCURSUS II.

macula tua ! Tu enim omnis veritatis & intelligentiæ origo es, tu omnis mentis & sensus autor : sine tua illuminatione omnia in tenebris & nocte ignorantia sepulta jacent : Particeps fiam luminis tui ò Pater luminum ! ò candor lucis æternæ ! emitte cœlitus lucis tuæ radiū, ut juxta beneplacitum & fidei lumen sic ambulem in terris, in veritate & justitia omnibus diebus vitæ meæ, & tandem in cœlis lumine gloriæ adjutus te videam verum bonum, & bonitate tua fruar in æternum.

* * *

CA-

DE INTELLECTU. SI

CAPUT VI.

Intellectus Curatio.

IN capite facta vulnera sunt periculosissima, & curatu difficillima; intellectus Principis intemperantiâ obscuratus damnosissimus: Jupiter, si se in quadrato cum Saturno retrogrado, & in Marte cum Venere conjungit, benignissimi aspectus perhibetur esse: Si quispiam huic constellationi, tanquam suarum actionum gubernatrici subjectus peccatum perpetrat, exemplò in malè propitium fidus suos refundit lapsus, benigniorem optat constellationē: qui cum claudicante Alexandro

52 DISCVRSVS II.

claudicat, cum Leonida incur-
 vato curvus incedit, cum mor-
 dente Diogene mordet, cum
 rauco tussit, cum strabone cœ-
 cutit, cum blæso balbutit; qui
 cum lupo rapit, vulpinatur cum
 vulpe, suum quisq; defectum &
 errorem à superioris & didascalii
 errore & defectu excusat. Magi-
 stratus omnis uti status mundi
 supra lunam semper serenus, si-
 ne nebula, supra omnem luteæ
 fecis evaporationem, quem tur-
 bæ vulgares sordidissimæ con-
 cretionis non attingant, virtute
 superior sit oportet, ut vel sic ab
 omni obscuritate & intemperie
 eximius cum autoritate, juxta
 ac utilitate suis præesse possit:
 curet perspicaciam intellectus
 serva.

DE INTELLECTU. 53

fervare, oculum animæ custodire. Nam Princeps populi est oculus. Esto igitur purus, defecatus, veri falsique perspicax, ut cum pulverulenta peccatorum nubes non turbet, non obnubilet. Plebs ex cœcitate Principis excoecatur, atque, cum alium quàm Principis intellectum nō habeat, ex impetu seditiosa rapit consilia, illo destituta non sanabitur, nisi in Principe sano mens sanior renascatur; caveat, ne insanis appetitionibus, quæ tanquam vitæ honestæ carnifices omnia status commoda, regnique præcidunt incrementa, frenum laxet. Regna & regnorum stabilitatem parit mentis integritas, & ejusdem ornatus,

54 DISCVRSVS II.

sobrietas. Quemadmodum ad
 mensam nemo non senescit, sic
 nemo non surgit ab eadem in-
 felicior. Clodius in cœna im-
 moderatâ unâ dies & honores
 terminavit omnes. Satiùs est ad
 legem Fanniam & Liciniam,
 quarum altera parsimoniam
 imperat, altera tantùm herbas
 permittit, temperatè vivere,
 quàm vitam intemperantiâ tol-
 lere, & marmori memoriæ toti⁹
 vitæ infamiam incidere: ne vel-
 uti Auspicius, qui post duos auri
 milliones abliguritos gulam ve-
 neno castigavit, æterno suppli-
 cio destinetur. Custodiat omni
 custodiâ cor suum Princeps, ne
 istis appetitionum furiis exagi-
 tatum cum jactura status irre-
 para-

DE INTELLECTU. 55

parabili evanescat. Parcat rationis suæ, ne prodigalitate sua regnum effundat, ne avaritiâ comprimat. Sunt enim hæ duæ Magnatum Parcæ, ne quidem principali intellectui parcentes. Prodigalitas fermè destruit omnia, tantùm abest ut parcat. Robur regni attenuat & enervat, dum immeritos præmiis afficit, & multis insolentiæ luxuriæque segetem subministrat, ipsum Principem tandem ridendum proponit: ni velis esse ludibrio omnibus, istam opum fortunam frenis aureis gubernare; ne ceu effrenis caballus te fessorem in lacum excutiat; non profunde opes, non prodige, dona. Nam qui prodigus est opum, prodi-

56 DISCVRSVS II.
gus est rationis, & status; qui do-
nat, donabitur.

CAPUT VII.

*Intellectus ornamentum Li-
beralitas.*

Quemadmodum ad curan-
dum & conservandum in-
tellectum servit temperantia, ita
ne inficiatur, arcenda est prodi-
galitas & avaritia: amplectenda
est liberalitas: castiganda avari-
tia, quia omnium malorum ra-
dix est; adhibenda parsimonia,
quia opulentum rei vectigale est,
atque ut intelligentem commen-
dat, ita prodigalitas & avaritia
factis insipientem produnt. Jura
prodigum tutelæ, uti furiosum
sub-

DE INTELLECTU. 57

subjiciunt; avarum, cui tam de-
est, quod habet, quàm quod non
habet, execrantur. Est enim eo
nihil scelestius: Parsimonia sic
Principem exornat, ut nihil ei
desit, nihil supersit; sic tutatur, ut
nec implius opum sectator, nec
contemptor prodigus habea-
tur. Eo enim ordine & modera-
tione liberalitatis sibi suisq; fa-
cit satis, ut, dum nihil profundit,
non dicatur avarus; dum donat,
non habeatur prodigus: In pau-
pertate non contractus, in divi-
tiis non dissolutus, nullâ inopiâ
conficitur, nullâ copiâ corrup-
pitur, atq; hinc liberalis audit, &
æqui, justiq; intelligentiâ com-
mendatur. Avaritia immanis
quædam bellua est, quæ suo pos-

58 DISCVRSVS II.

sefflori necessaria adimit, aliis & necessaria & superflua extorquet, perpetua curarum hospes, & calamitatum ferva. Liberalitas parsimoniae nihil demit, perpetuae æquanimittatis genitrix & securitatis Magistra. Agesilai sagittarii civitates non benè munitas argenteis quasi hastis, quibus omnes difficultates cedunt, defendebant: Parsimonia & Liberalitas argenteæ sunt hastæ, quibus regnum debile augetur, & forte conservatur, quod malè sanâ prodigalitate rationis & regnorum dissipatrice evertitur. Ulmus fortis & ramosa vites sustentat, debilis ad flatum Boræ cum vite concidit. Eccur Jovem regnorum Præsidem Junoni divitiæ:

DE INTELLECTU. 59

vitiarum Deæ connubio jun-
ctum gentiles referunt? ut nimi-
rum doceant Principem , qui
par connubium despexerit, fu-
turum fabulam theatri : Nero,
Caligula, Heliogabalus & cete-
ri profusores rebus etiam neces-
sariis vacuum vitam clauferunt.
Hujusmodi exitum parit prodi-
galitas. Alexandri intellectum
nihil tam destruxit , quàm gulæ
intemperantia , appetitus glo-
riæ, opum profusio. Constanti-
nos & Honorios nihil tam sanos
mente, quàm voluptatum tem-
perantia, moderatio gloriæ, &
opum cura egregiè liberalis, quæ
intellectum & regna reparant
& conservant , commendavit.
His ergò Princeps omnes toto

60 DISCURSUS II.

vertice antecellere debet , ut
virtute & divitiis Imperio se di-
gnum intelligat , videatque se
vilem & despectum fore , si se-
pulto intellectu, qui Principum,
subditorum, & virtutum oculus
est, sese in appetitionum lacum
præcipitari permiserit.

Quod ne contingat , uti
quamplurimis contigit, postulet
à Deo, & dicat : O Domine!
ô æterna lux ! imago, species &
perfectissima omnium repræ-
sentatio , da lucem ut videam,
explica veritatem ut cogno-
scam, da quod Patres nostri non
intellexerunt , da ut supra senes
intelligam viam mandatorum
tuorum , veritatem creatura-
rum tuarum , & te æternam ve-
rita-

DE INTELLECTV. 61

ritatem: ex qua cognitione vile-
scet totus mundus cum sua con-
cupiscentia honoris, opum &
voluptatis. Tu enim gloria, tu
plenitudo lucis, tu claritas veri-
tatis! apud te nulla vicissitudinis
obumbratio, nulla falsitatis spe-
cies: clara enim & consummata
apud te est omnis veritatis noti-
tia, da ut abducar à me, ut addu-
car ad te! da æterna Veritas, te
ut perfectè cognoscam, & tibi
quicquid revelasti credam! da
ex hujus veritatis cognitione
cognoscere creaturæ incon-
stantiam, & fraudulentiam, &
earum laqueos evitare! da ut in-
tellectus tuo illustratus lumine
in tuæ tantum veritatis lumi-
ne conquiescat.